

Ring: Jeg haaber, at det ærede Medlem, der henvendte nogle Ord til mig nu (Vertelsen [Hjerring Amts 5te Valgkres]) vil opfylde det, han lovede mig, og indprente særlig dem, der staa mig nær, mine Vælgere, at naar det siges, at vi ikke ville forhandle med Regeringen, ikke ville tage imod dens Love og overhovedet ikke ville have noget fra den Side — at han saa vil sige: Nej, jeg kan fortælle Eder noget ganske andet, ikke alene vil han tage imod denne Lov fra Regeringen, men han vil tage den uforandret. Jeg haaber, at vi nu aldrig skulle høre noget om det, at vi ikke ville forhandle. Nej, naar vi erkende, at Ministeren loyalt er kommen med Forsøg paa at gennemføre denne Grundlovsbestemmelse, gaa vi saa vidt, at vi endogsaa ville tage Forslaget, som det foreligger, blot for at hjælpe til, naar Ministeren er paa gode Besje. Det haaber jeg nu aldrig mere, jeg faar at høre, at vi ikke ville forhandle. Jo, det ville vi, naar vi blot kunne faa noget nogenlunde brugeligt. Jeg skal paa den anden Side indrømme det ærede Medlem, at hvis jeg troede, den ærede Minister stod med den mest brændende Kærlighed til det Forslag, han her har bragt ind, kunde det maaske være uflogt at sige, hvad jeg her har sagt; thi saa kunde jeg frygte for ikke at kunne faa enkelte Forandringer gennemførte, som i og for sig kunde være ønskelige; men da jeg tror, at den ærede Minister, hvis han elsker dette Forslag, i alt Fald kun elsker det lidt — gid han maa elske det længe — saa tror jeg, det er flogt og fornøstigt at sige: Nej, af ham er der ikke nogen Grund til at vente sig, at han skal strække sig meget langt; lad mig tage ham, hvor jeg har ham. Derfor skal han vide, at skulde han ikke kunne naa andet i Landstinget end at gennemføre sit eget Forslag uforandret, saa tage vi det, som det foreligger, da det er en ret loyal Gennemførelse af Grundloven, om det end kunde trænge til forskellige Forandringer for at

Jens Bux: Ja, i denne vigtige Sag — for det er en vigtig Sag, som denne Gang ligger for — vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger, og jeg vil da først minde det højtærede Ring om rigtig alvorlig at lægge sig efter de Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkres (Fagd); for der var noget i det, han sagde, og navnlig noget, som vi Landboere særlig maa lægge os paa Sinde. Jeg vil gerne staa fast, at det er kommet fra et æret Medlem som det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkres. Han hævdede nemlig mod det Forslag, som foreligger, at der var nogle Sogne, som laa tæt op til Tisted By, som ifølge Forslaget vilde blive førte længere bort til et fjernt Valgsted, og derved vilde de tabe noget af deres Valgret. Ja, det er netop Sagen, at vi Landboere blive, hvordan Valgkresene end fordeles, til en vis Grad forfordelte. Købstæderne ere langt heldigere stillede end vi, fordi de ere ved Valgstedet, og derfor have Købstæderne efter min Mening ikke nogen moralsk Berettigelse til at forlange en ligefrem matematisk Tildeling. Det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkres har virkelig Ret i, at naar disse Sogne nu skulle have en længere Rejse til Valgstedet, tabe de paa en vis Maade en Del af deres Valgret, thi vi vide jo, at i alt Fald i denne Konsejlspræsidents Tid har Forholdet været det, at vi have stullet ud til Valg, naar der var mest Udsigt til daarligt Vejr og Jøre, og det har jo ogsaa sin Betydning. Mit principale Støde i denne Sag er egentlig det, som er fremkommet ved Sagens første Behandling, og som nu sidst blev berørt af det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius). Jeg kunde ønske, vi kunde blive enige om at faa en Grundlovsforandring, saaledes at vi bleve fri for en saadan Mængde Folketingsmænd og for maaske Igen om nogle Aar at maatte komme langt højere op. Men det er jo ikke muligt at komme frem